A°. 1841. N°. 14.

DINGSDAG, DEN 16den FEBRUARIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 15 Februarij 1841.

(6650) De navolgende personen hebben aanteekening gedaan, van hun voorgenomen vertrek uit deze Colonie:

REINHARD JOHAN GOLLENSTEDE.

JOHANNES JACOBUS OOIJHAAS Jr. en Echtgenoot.

CHRISTINA JOHANNA DE JONGH.

En

DULCINE VAN DER PANT.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VLER.

WEERKLANK,

op de Uitboezeming, of het Dicht-stukje, voorkomende in de Surinaamsche Courant van Dingsdag den 9den Februarij 1841.

Het oogenblik dat naakt: het is vervlogen,
Van 't sombre stille Nachtlijk uur:
En 't wonder rijst, voor onze oogen;
Door GOD. de Schepper der Natuur!
Het naakt — En spreid van gloeijend duister
Een graauwe klomp in d' aether uit;
Verdooft de zilv'ren glans en luister
Der Maan. — Nu is haar loop gestuit!
Neen! Neen!? Zij zal weer heerlijk gloren;
Haar wet staat pal, haar loop is vast,
Geen graauwe klomp zal 't licht versmoren,
Die thans ons oog zoo zeer verrast —
Het gaat, verdrijft, het licht komt weder.
Het sombre licht, der zachte Maan. —
Natuur vriendin gij mind ons teder,
Hoe troostend lacht uw blik ons aan!
Gij wenkt ons: »Boven mijne kringen
»Daar leeft een wezen!.. 't Eenigst Eén!
»Die mogt dit al, aan 't niet ontwringen! —
»Stort neêr, o Sterv'ling! met gebeên!!
»Maar niet de mond, het hart moet spreken,
»'t Gevoel, door liefde voortgebragt,
»GOD hoort zoo gaarn, 't menschelijk smeken,
»En wend helaas! zoo veel misacht;
»Zie 't zonlicht aan? haar heerlijk gloren,
»Die helpster van het aardsche lot:
»Ziet mij? uit hare glans geboren,
»Door de Natuur, en Maker, GOD!"
»En als zijn stem in 't eind zal galmen,
»Als in het aanbegin: 't Volbragt!!!
»Natuur vergruisd, in schrikb're walmen,
»'t Licht verdooft, in eeuw'ge nacht;
»De zongloed uit hare aether lijningen
»Verdwijnt, en ook mijn val bepaald,
»Natuur, zich uit haar macht voelt wringen,
»En er geen enk'le zon meer straalt?!
»Dan leeft gij sterv'ling! ginds, om hooge,
»Daar waar geen zon haar glans verdwijnt,
»En eeuwen na de val vervlogen,
»Aanbidt gij dien GOD, zijn Goddelijkheid!!!

Paramaribo, 1841. W. F. H. W.

Paramaribo, den 16 Februarij 1841.

Wij vernemen dat heden van wege het Gouvernement aan den Heer M. MONTECATINI, Burger-Kapitein der divisie boven Commewijne, een prachtige EERESABEL is uitgereikt geworden, ter erkenning aan diensten door dien Officier reeds in het jaar 1837 als Tweede Luitenant bewezen.

Reeds in December van dat jaar, was dit eereblijk aan den Heer MONTECATINI toegezegd, geworden en had wijle Zijne Excellentie de Baron VAN HEECKEREN, toen op deszelfs vertrek naar *Nederland* staande, de bestelling op zich genomen, doch het opgevolgd overlijden van Zijne Excellentie op deszelfs te huis reis was oorzaak dat de vervulling dier belofte zoo lang is achterwege gebleven, hebbende Zijne Excellentie onze tegenwoordige Gouverneur Generaal de bestelling laten doen door tusschenkomst van het Ministerie van Marine en Colonie.

De Sabel, in een mahonijhouten étui, is een prachtig stuk, gedamasceerde kling, en zilver vergulde schede en montersel, met het Surinaamsche Wapen, den naam en rang van dien Officier, en de woorden: *»voor trouwe diensten"* op de kling en het gevest gegraveerd; en voorzeker zal de wijze waarop die uitreiking heeft plaats gehad, niet weinig hebben bijgedragen om de waarde daarvan te verhoogen. Zijne Excellentie had namelijk de Leden van den Colonialen Raad en Commandanten van de Schutterij, de Zee en Landmagt, benevens deszelfs Adjudanten uitgenoodigd daarbij tegenwoordig te willen zijn, en uit naam van Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning overhandigde Zijne Excellentie dit geschenk, met betuiging van de hooge goedkeuring van het Gouvernement over het gedrag van den Heer MONTECATINI, waaraan hij dan ook de bevordering tot zijnen tegenwoordigen rang te danken heeft; vertrouwende Zijne Excellentie dat, gelijk dit geschenk een aanmoediging voor dien Officier zal zijn om zijne goede diensten bij voortduring aan deze Colonie te bewijzen, zulks ook voor zijne overige camaraden ten blijk zal strekken dat het Gouvernement niet achterlijk blijft ware verdiensten te erkennen en te beloonen.

Mengelingen.

De Audientie.

Duitschland, dit zal ik u, mijne lieve lezers! wel niet behoeven te zeggen, is in meer vorstendommen en staten verdeeld dan er maanden in het jaar zijn. Het is daar juist zulk eene groote zeldzaamheid niet, als hier in ons goede oude *Nederland*, wanneer men eenen vorst ontmoet, hoewel het er dan dikwijls een vorst maar is, — doch ter zake.

Ik bevond mij nu omtrent een jaar geleden in een der vorstendommen van *Duitschland*, juist niet om de baden te gebruiken, want zulks lieten mijne finantien niet toe; veel minder gevoelde ik lust om de drie duizend gulden, welke mijne brave ouders mij hadden nagelaten, op de speeltafel te verdobbelen. Neen, ik had een plaatsje opgezocht, waar ik van mijne drie gulden rente per week, mijne dagen in rust en vrede kon doorbrengen. Want in *Duitschland* is alles goedkoop, heerlijk land! beschaafde Jan Heinrichen! winderige en arme Baronnen! genadige Heeren bij legio! aardsch paradijs!...

Reeds had ik drie maanden in S., want zoo zal ik het landschap maar noemen, waar ik mij gevestigd had, gewoond, toen de secretaris van de vorst stierf, waarschijnlijk van honger, en deze post openkwam.

Ik meende bekwaamheden genoeg te bezitten, om eens naar denzelven te solliciteren; ik dacht hier over nacht en dag na, en besloot eindelijk bij den vorst zelven om den post te gaan verzoeken.

Thans stond ik van 's morgens tot 's avonds laat voor den spiegel te oreren, te gesticuleren; in een woord mij te oefenen in al datgene, wat ik den vorst zou zeggen, om dat hij toch maar zou merken, dat er een geleerde, een schrijver voor hem stond.

De vorst bevond zich juist op dit oogenblik te *Berlijn*; ik wandelde of liever draafde daarom met de reuzenschreden van een' sollicitant naar genoemde hoofdstad en kwam aldaar laat in den avond aan.

Na eenigen tijd rondgeslenterd en zoo wat gaande wegs al het mooi bezigtigd te hebben, dat juist voor een' *Amsterdammer* zoo bijzonder mooi niet is, landde ik eindelijk in het logement *das golden Kreutz* aan, alwaar ik plan had te vernachten.

De gelagkamer — o neen, dat is te gemeen; de koffijkamer — is ook niet deftig genoeg; de conversationszaal dan, was opgepropt vol mannen, die heeren moesten verbeelden. Twee jonge knapen zaten aan eene tafel in druk gesprek gewikkeld en bliezen elkander dikke rookwolken in het aangezigt.

»Gij hebt gelijk, volkomen gelijk, Wilhelm!" riep de een, »*Duitschland* is ontegenzeggelijk het eenige land, waar men ware romanschrijvers vindt. Welk land heeft bij voorbeeld eenen Relstab?"

Ik dacht aan 's mans scherts en ernst, en haalde de schouders op.

»Spindler, hé," riep de andere, »dat is maar eens een bolletje, wat heeft hij een menschenkennis, een volkenkunde! overal, in elk land is hij te huis, ik zou bijna durven wedden dat hij in alle hoofdsteden van Europa de weg weet."

Ik dacht aan de in *Holland* geschetste tooneelen in den hoeding van *Zion*, en begon overluid te lagchen.

»En dan onze luimige schrijver Langbein, hé wat bliefje?" Focke Simonsz, dacht ik, en lachte nog harder dan den eersten keer.

Verwonderd zagen beide *Duitschers* mij aan, en, daar ik in hunne blikken meende te lezen: »waarom lacht gij?" nam ik het woord op en zeide hun mijne gevoelens over de *Duitsche* schrijvers, er bij voegende dat ik, een *Hollandsch* schrijver zijnde niet goed kon hooren dat men alleen de *Duitschers* in het vak van Romans groot noemde.

Toen zagen zij mij aan als of ik een vr dier, een uitheemsch gedrocht was; e

voortpratende begon ik hen te vertellen, om welke reden ik mij aldaar bevond. Beiden stonden op, fluisterden eenigen tijd met elkander en wenkten mij eindelijk, om bij hen te komen.

»Gij wilt dus morgen op Audientie gaan?" vroeg mij de eerste met een ernstig gelaat.

»Ja zeker, bij leven en welzijn," gaf ik ten antwoord.

»Laat u door ons raden, ga er niet heen; als gij echter moed bezat..." en hier zwegen zij plotseling veel beduidend stil.

»Wel, wat dan? moed, ja dien bezit ik, ik ben zoo moedig als een leeuw! spreek, wat zou het dan?"

»Zult gij geheim houden, wat wij u zullen mededeelen?" vroegen zij [illegible] en [illegible] de geheimhouding.

»Welnu, verneem dan, dat er eene zamenzwering tegen het leven van den vorst gesmeed is, op morgen zal Ludwig von Rasseberg en den vorst op de audientie den dolk in het hart steken en morgen om dezen tijd zal het edelste der vorsten niet meer zijn."

»De hemel beware ons!" riep ik, doch de spreker vervolgde;

»De aanslag zoude reeds ontdekt zijn, ware het niet dat een vreesselijk eed ons zulks belette. Gij daarentegen..."

»Ja ik wil dien snooden aanslag ontdekken, spoedig, noem mij de plaats, waar de vorst zijn verblijf houdt; ik wil hem redden, al ware het dan ook ten koste van mijn leven."

»Edele Hollander" riepen beiden en vielen mij om den hals, zoo dat ik werk had staande te blijven, »gij offert uw leven voor een Duitschen vorst op, de hemel bekroone uwe poging met den besten uitslag; maar overijl u niet, mijn vriend! met den aanslag nu te ontdekken, zouden wij weinig winnen; wacht tot morgen, dan zult gij in de Anti-chambre van den vorst een klein, dik mannetje, met eene gepoederde pruik op het hoofd, en een grooten bril op den neus, de armen op den rug houdende, op en neder zien wandelen; er zal uit zijn roksak eene lange rol papier steken, hier in is de dolk verborgen, want hij is de moordenaar! Tracht gelijktijdig met hem voor den vorst te verschijnen!"...

»Laat nu maar alles op mij aankomen," riep ik, »de vorstenmoordenaar zal zijn doel niet bereiken, zoo lang deze arm nog de kracht bezit zulks te voorkomen," en hier hief ik mijne hand zoo geweldig omhoog dat ik den lamp die aan den zolder hing, naar beneden smeet.

»Laat ons u nogmaals omhelzen," riepen de Duitschers, doch daar ik niet bijzonder op die omhelzingen, waarbij men kans loopt om den hals te breken gesteld was, wenschte ik hen goeden nacht, en begaf mij naar mijne kamer.

Naauwelijks bevond ik mij daar alleen, of ik plaatste mij voor den spiegel, terwijl ik mij zelven aandachtig beschouwde en in navolging der helden van het Treurspel „deze treffende alleenspraak tot mijzelve rigte:

»Johan Westburg, gij zijt tot groote dingen geboren. Hier, op dezen halen zwarten rok zal eerstdaags de orde van den rooden adelaar blinken; van uwe moedige daad zal in alle nieuwsbladen der volken worden kond gedaan. Keizers en Koningen zullen u met geschenken overladen, en het late nakomelingschap zal nog eenmaal op uw praalgraf lezen: Hier rust Johan Westburg, die den gruwelmoord verhoedde, bidt voor zijne ziel."

Ik legde mij te bed, sliep en droomde van dolken en kleine mannetjes, koningen en moordenaars, ridderorden en gouden snuifdoozen en ontwaakte toen de zon reeds hoog aan den Hemel stond.

Spoedig wierp ik mij in de kleederen, ijlde naar het hôtel van den vorst, en was de eerste die de anti-cambre van den vorst binnen trad.

»Hij slaapt nog, die goede vorst," dacht ik bij mijzelven, »onbewust van het vreesselijk [illegible] dat zich boven zijn hoofd te zamen [illegible]

[illegible] hemel! wat [illegible] Beide [illegible] verwijmde, daar [illegible] sterk [illegible] gestel, de [illegible] Alibeaux, Fieschi der Duitschers [illegible] binnen, de witte papieren rol, [illegible] het moordtuig verborgen was, stak [illegible] ja [illegible] was de man!

(Het vervolg en slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 12den dezer, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. C. Ritcher, van Demerary; hebbende 9 dagen reis.

Advertentiën.

TARIEF

DER

Coloniale Belastingen,

verschuldigd op de onderstaande Artikelen overeenkomstig Ordonnantie № 1 A. 1841.

	Dlls.	Cts.	Gl.	Cts.
1o. Op Madera en andere Wijnen in fusten of in pijpen van 110 Gallons . . .	33		82	50.
2o. Op Wijnen in flesschen onverschillig de soort en benaming per dozijn . . .	1		2	50.
3o. Tarwen Meel, per vat van 196 ℔ betalende kroonregten	1.		2.	50.
Tarwen Meel, per vat van 196 ℔ niet onderhevig aan kroonregten	1.	50	3.	75.
Rogge Meel, per vat van 196 dito.		33		82^5.
Koren en Peulvruchten per schepel.		8.		20.
Koren Meel, per 100 ℔ Engelsch gewigt. . .		17.		42^5.
Rijst per 100 ℔ dito. . .		17.		42^5.
Vleesch en Spek per vat.	1		2	50.
Gedroogde Visch per quintal.		17		42^5.
Kaarsen per pond. . . .		2.		5.
Zeep per pond.		1		2^5.
Tabak in soorten per pond.		10		25.
Zalm in pekel per vat. . .	1		2.	50.
Makreel per vat.		50	1.	25.
Haring, Schada, Pilchards alewives en andere Zouten Visch, hierbij niet opgenoemd per vat.		33		82^5.
Boter per vaatje (firkin).		67.	1.	67^5
Thee, onverschillig de soort, per pond.		25		67^5.
Timmerhout per 1000 loopende voeten.	1.	[illegible]	3	75
Duigen en Bodems per 1000 loopende voeten. . . .	1		2	50.
Paarden per stuk	7.	[illegible]	17.	50.
Ezels per dito	5.		12.	50.
Cigaren per duizend. . .	2.	[illegible]	5.	[illegible]

Gedestilleerde Dranken, Liqueren, per gallon proef 24 gr. of minder 67 Centen en 4 Centen meerder voor iedere graad sterker proef.

Afdeeling 5 der Ordonnantie No. 1 bepaald, dat alle artikelen niet vermeld in deze schedule (Specie uitgezonderd) onderhevig zullen zijn aan een *ad valorem* regt van twee pCt.

Ordonnantie No. 3, — 1841. Stelt vast, dat boven en behalve alle andere regten en imposten, een regt van invoer van twee en halve pCt. zal geheven worden op alle vreemde waren, en een onbepaald regt op alle Britsche waren en Manifacturen, berekend naar rede van niet minder dan Een Daalder en niet overschrédende Twee en Een halve Daalder op iedere honderd daalders waarde.

VENDU:

aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, van een SLAAF, HOORNVEE, SCHAPEN, VARKENS, enz.; *HEDEN NADEMIDDAG* ten 4 ure.

Paramaribo, den 16 *Februarij* 1841.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

NAAR BERBICE EN DEMERARY:

Zal vertrekken de Engelsche Schoener *Guyana*. Kapt. C. RITCHER. — Voor vracht of passage gelieve men zich te adresseren bij G. W. FORBES, of bij

(6666) D. BENJAMINS.

(6658) De *DEBITEUREN* der Firma G. J. LUGARD & Co.; worden verzocht betaling te presteren, zullende de nalatigen in regten worden vervolgd.

Paramaribo, den 10 *Februarij* 1841.

B. LUGARD.

Te Koop:

Een *MAN NEGER*, *jong en sterk*, vroeger gewerkt hebbende op Plantage, later aan het Timmeren geweest. — Adres ter dezer Drukkerij. (6664)

Paramaribo, den 15 *Februarij* 1841.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd tweedeks Fluitschip *West-Indien*, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het gekoperd driemast Barkschip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Emmel. Sluit 25 Februarij.

Het nieuw gebouwd gekoperd Brikschip *Triton*, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 19 Februarij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 17 Februarij.

Het Galjootschip *Concordia*, Kapt. J. H. W[illegible] Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 19 Februarij.

Het Schip *de Jonge Hylke Tromp*, Kapt. F. G. Oldendorp. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 28 Februarij.

Het Nederlandsch Kofschip *Amsterdam*, Kapt. H. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het nieuw gebouwd gezinkt schoener Kofschip *Koning Willem*, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij Van West en de Hartog.

Naar Rotterdam:

Het Schip *Harmonie*, Kapt. D. de Zoete. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van Fuchs & Camps.